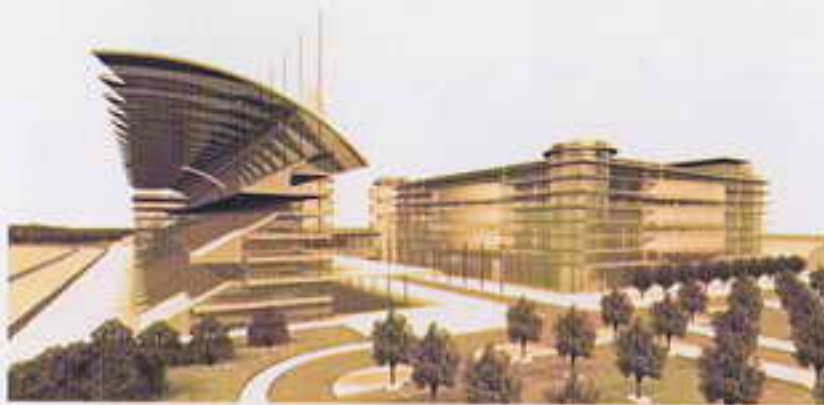

Arhitekta
Mustafa Musić

2005. Sportsko hotelski kompleks Rusija

VIĐEN PA ZAPISAN

Prolegomena za razgovor o arh. Musiću

Iz svojih sećanja na generacije studenata sa kojima sam delio svoja prva iskustva u pedagoško-obrazovnom radu (za vreme asistentsko-docentskog staža), sa radošću se prisećam i za ovu priliku izdvajam lik jednog vedrog mladog čoveka koji se u krugu ostalih živahnih studenata

2006. Hotel Pošta

isticao svojim lepim osmehom, visinom i pameću. Nije trebalo da mnogo vremena prođe pa da se obelodani dublji smisao Musićevog magnetizma. Grupa

tek diplomiranih, izrazito talentovanih mladih arhitekata sa Musićem u sredini, pojavila se, bljesnula, krajem sedamdesetih kao generacijski reper i znak, započinjući svoj Musić-Ećimović - Čehovin - MEČ. Pojava je bila upečatljiva, svi su, takoreći, bili oko nje na nogama, i fakultetska sredina, i elitni stručni krugovi, i

Hotel Pošta

šira kulturna javnost. Borba u MEČ-u nije morala dugo da potraje, meč je bio dobijen u prvoj rundi. Meč, MEČ, skandirala je radoznala mladež a i postariji, zatečeni u SKC-u - tom epicentru avangardnih kulturnih zbivanja u beogradskoj sredini s početka osamdesetih. To što su Musić i drugovi u pomenutom a i u kasnije proširenom sastavu radili, značajno obeležava idejni, konceptualni, intelektualni i artistički status beogradskog

1985-2006 Atelje M.Musića

arhitektonskog kruga u tom vremenu. Dovoljno, zar ne, da Musić bude izdvojen i u memoriju zapisan.

Sve što se, međutim, potom događalo svedočanstvo je da priča ni izdaleka nije bila istrošena. Članstvo u ULUPUDS-u, mnoštvo grupnih i samostalnih izložbi, razgovora, pisanih eseja, zatim „ZENIT“ - sopstveni studio, atelje, uz to poslediplomske

Atelje M.Musića

predmagistarske studije, pa onda po pozivu gostujuća učešća na završnim godinama programa nastave Arhitektonskog fakulteta u Beogradu, najzad živa permanentna arhitektonska gra-

Atelje M.Musića

diteljska praksa i brojna realizovana dela gotovo uvek sa nagradama i sa često najvišim vrednosnim plasmanom. Sve to što radi, sav taj posao, od kada je viđen, zatečen na svojoj stazi, do današnjih dana, Musić obavlja sa istom koncentracijom na nekoliko osnovnih pitanja koja nosi sa korenima svog kulturnog profila, obrazovanja i ličnog shvatanja arhitekture. U prvom redu to je jedno rafinirano čulo, sluh za simbiotičke spojeve tradicije i modernosti, nepogrešivi

senzibilitet kojim odabira kulturne resurse i modalistiku za svoja dela da bi se ona ubrzo zatim pokazivala

Atelje M.Musića

kao anticipacije trendova koji tek (u našu sredinu) nailaze. Kod Musića to najčešće dolazi praćeno konceptima koji sadrže izvesnu sofisticiranost i

Atelje M.Musića

koji se po pravilu uvek oslanjaju na vrlo ubedljivu autorovu grafičku erudiciju.

Njegovo višestruko potvrđeno, gotovo refleksno reagovanje na internacionalna umetnička stremljenja, zatim sklonost da svoju temu intelektualizira, pa ta higijena, asketizam u probiranju reči i sredstava svog likovnog izražavanja, onda osećaj za rad, mesto i stil, sve to potvrđuje moje uverenje da ćemo se sa Mujom Musićem pouzdano još sretati.

U Beogradu,

16.07.2006.

Prof.arh. Milan Lojanica,
dopisni član SANU